

Bruksela, 19 marca 2026 r.
(OR. en)

7538/26

ENV 261
CLIMA 152
ENER 144
IND 200
TRANS 168
ENT 54
SAN 172
DELECT 55

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 19 marca 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 126 final

Dotyczy: SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
dotyczące wykonywania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych powierzonych Komisji na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 126 final.

Załącznik: COM(2026) 126 final

Bruksela, dnia 19.3.2026 r.
COM(2026) 126 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**dotyczące wykonywania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych
powierzonych Komisji na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)
2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych
rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz
uchylenia dyrektywy 2001/81/WE**

1. Wprowadzenie

Dyrektywa (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych („dyrektywa”) jest jednym z instrumentów ustawodawczych, które przyczyniają się do spełniania celów w zakresie jakości powietrza określonych w przepisach Unii oraz do postępów w realizacji długoterminowego celu Unii, jakim jest osiągnięcie poziomów jakości powietrza zgodnych z wytycznymi Światowej Organizacji Zdrowia. Dyrektywa wspiera również cele Unii w zakresie bioróżnorodności i ekosystemów oraz przyczynia się do osiągnięcia celów dotyczących zanieczyszczenia powietrza określonych w planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń ⁽¹⁾.

W dyrektywie określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji dla każdego państwa członkowskiego UE na lata 2020–2029 oraz bardziej ambitne zobowiązania od roku 2030. Zakres dyrektywy obejmuje pięć rodzajów zanieczyszczeń powietrza, które wywołują znaczne negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska: dwutlenek siarki (SO₂), tlenki azotu (NO_x), niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO), amoniak (NH₃) i pył drobny (PM_{2.5}). Zobowiązania do redukcji emisji na lata 2020–2029 stanowią transpozycję zobowiązań państw członkowskich wynikających ze zmienionego protokołu z Göteborga ⁽²⁾ do Konwencji EKG ONZ w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (konwencji LRTAP) ⁽³⁾, której stronami są UE oraz jej państwa członkowskie.

Dyrektywa ustanawia również wymogi w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w odniesieniu do krajowych emisji wyżej wymienionych zanieczyszczeń oraz innych zanieczyszczeń, które mają być monitorowane i zgłaszane również na mocy odpowiednich protokołów do konwencji LRTAP. Emisje te należy zgłaszać zgodnie z metodami określonymi w konwencji LRTAP.

Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (KPOZP), który stanowi centralny instrument zarządzania umożliwiający im uzgadnianie i koordynowanie polityk i środków w celu realizacji krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji. Ponadto dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do monitorowania negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy.

W dyrektywie (UE) 2016/2284 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zmieniających dyrektywę w celu dostosowania jej załączników I, III część 2, IV i V do postępu technicznego lub naukowego lub rozwoju w ramach konwencji LRTAP.

¹ COM/2021/400 final.

² [Protokół z 1999 r. w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, zmieniony w dniu 4 maja 2012 r. \(„zmieniony protokół z Göteborga”\).](#)

³ [Konwencja z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości \(„konwencja w sprawie zanieczyszczenia powietrza”\).](#)

Art. 6 ust. 8 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika III część 2 do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego, w ramach konwencji LRTAP. W załączniku III część 2 określono środki redukcji emisji, w tym odniesienia do kodeksu ramowego EKG ONZ dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku z 2014 r. oraz wytycznych EKG ONZ dotyczących budżetów azotu, których zawarcie w krajowych programach ograniczania zanieczyszczenia powietrza należy rozważyć.

Art. 8 ust. 7 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika I i załącznika IV do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego i naukowego, w ramach konwencji LRTAP. W załączniku I określono emisje zanieczyszczeń, które państwa członkowskie muszą monitorować, oraz odpowiednie wymogi w zakresie sprawozdawczości, które są w dużej mierze zgodne z wymogami konwencji LRTAP. W załączniku IV określono metody, które muszą być stosowane przy przygotowywaniu krajowych bilansów i prognoz emisji, raportów metodycznych IIR i skorygowanych krajowych bilansów emisji.

Art. 9 ust. 3 dyrektywy stanowi, że Komisja jest uprawniona do dostosowania załącznika V dotyczącego opcjonalnych wskaźników monitorowania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy do postępu technicznego i naukowego i do zmian w ramach konwencji LRTAP.

2. Podstawa prawna

Art. 16 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/2284 nakłada na Komisję obowiązek składania sprawozdania z wykonania uprawnień do przyjmowania odpowiednich aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 8 art. 8 ust. 7 i art. 9 ust. 3.

Na podstawie tego przepisu uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 31 grudnia 2016 r., który jest automatycznie przedłużany na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem tego okresu.

W 2021 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie pierwsze sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 dyrektywy ⁽⁴⁾. Następnie przekazanie uprawnień zostało automatycznie przedłużone o kolejne pięć lat, do dnia 31 grudnia 2026 r.

3. Wykonywanie przekazanych uprawnień

Uznano, że przekazanie uprawnień jest konieczne na potrzeby uzupełniania lub dostosowywania przepisów określonych w załącznikach I, III część 2, IV i V do dyrektywy w celu uwzględnienia postępu technicznego i naukowego lub zmian w ramach konwencji LRTAP. Komisja przyjęła:

⁴ COM(2021) 451 final.

- **dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/299 dotyczącą metod zgłaszania prognozowanych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych** ⁽⁵⁾, w oparciu o art. 8 ust. 7 dyrektywy.

Dyrektywa delegowana Komisji zmienia załączniki I i IV do dyrektywy w celu dostosowania ich do zwiększonego poziomu szczegółowości zgłaszania prognoz emisji wymaganego na podstawie wytycznych dotyczących zgłaszania danych na temat emisji i prognoz na podstawie Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, zmienionych przez Organ Wykonawczy konwencji LRTAP na jego 42. posiedzeniu w dniach 12–16 grudnia 2022 r. ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾.

Trwający przegląd protokołu z Göteborga do konwencji LRTAP oraz wytycznych EKG ONZ dotyczących amoniaku ⁽⁸⁾ może prowadzić do dodatkowych potrzeb w zakresie dostosowania załączników do dyrektywy do zmian w ramach konwencji LRTAP ⁽⁹⁾.

4. Podsumowanie

Komisja skorzystała z uprawnień przekazanych jej na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2284 od chwili wejścia w życie tej dyrektywy w dniu 31 grudnia 2016 r., aby przyjąć dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2024/299.

Komisja uważa, że należy utrzymać wszystkie przekazania uprawnień, ponieważ w przyszłości konieczne może być dostosowanie załączników I, III część 2, IV i V do postępu technicznego i naukowego lub zmian w ramach konwencji LRTAP.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

⁵ [Dyrektywa delegowana Komisji \(UE\) 2024/299 z dnia 27 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/2284 w odniesieniu do metod zgłaszania prognozowanych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych](#), Dz.U. L, 17.1.2024, p.1.

⁶ https://unece.org/sites/default/files/2022-08/ECE_EB.AIR_GE.1_2022_20-2210473E.pdf.

⁷ https://unece.org/sites/default/files/2023-06/Revised_Decision%202022_1%20%28E%29.pdf.

⁸ [ECE/EB.AIR/120](#).

⁹ [ECE/EB.AIR/154](#).